

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/352**
 av den 15 februari 2017
om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och gemensamma regler för
finansiell insyn i hamnar
(Text av betydelse för EES)
(EUT L 57, 3.3.2017, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/697 av den 25 maj 2020	L 165	7	27.5.2020

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU)
2017/352**

av den 15 februari 2017

**om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och
gemensamma regler för finansiell insyn i hamnar**

(Text av betydelse för EES)

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs följande:
 - a) En ram för tillhandahållande av hamntjänster.
 - b) Gemensamma regler för finansiell insyn och för hamnavgifter och hamninfrastrukturavgifter.
2. Denna förordning tillämpas på tillhandahållande av följande typer av hamntjänster (nedan kallade *hamntjänster*), antingen inom ett hamnområde eller på en vattenväg till en hamn:
 - a) Bunkring.
 - b) Lasthantering.
 - c) Förtöjning.
 - d) Passagerartjänster.
 - e) Uppsamling av fartygsgenererat avfall och lastrester.
 - f) Lotsning.
 - g) Bogsering.
3. Artikel 11.2 tillämpas även på muddring.
4. Denna förordning tillämpas på alla kusthamnar inom det transeuropeiska transportnätet, enligt förteckningen i bilaga II till förordning (EU) nr 1315/2013.
5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa denna förordning på kusthamnar i det övergripande nätet belägna i de yttersta randområden som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt. Om medlemsstaterna beslutar att inte tillämpa denna förordning på sådana kusthamnar, ska de anmäla det beslutet till kommissionen.
6. Medlemsstaterna får också tillämpa denna förordning på andra kusthamnar. Om medlemsstaterna beslutar att tillämpa denna förordning på andra kusthamnar ska de anmäla sitt beslut till kommissionen.

▼B

7. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, 2014/24/EU ⁽²⁾ och 2014/25/EU.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *bunkring*: tillhandahållande av fast, flytande eller gasformigt bränsle eller annan energikälla som används till såväl framdrivning av fartyg som till den allmänna och särskilda energiförsörjningen ombord på fartyg vid kaj.
2. *lasthantering*: organisation och hantering av last mellan fraktfartyget och land, oavsett om det gäller import, export eller transitering av lasten, inklusive beredning, surring, lossning av surring, stuvning, transport och tillfällig förvaring av lasten i den relevanta lasthanteringsterminalen och i direkt anknytning till transporten av lasten, men exklusive magasinering, undanskaffande, ompackning eller andra mervärdestjänster som avser lasten, såvida inget annat fastställs av medlemsstaterna.
3. *behörig myndighet*: ett offentligt eller privat organ som på lokal, regional eller nationell nivå har rätt att i enlighet med nationella lagar eller förordningar bedriva sådan verksamhet som rör organisation och administration av hamnverksamhet, i samverkan med eller i stället för hamnledningen.
4. *muddring*: avlägsnande av sand, sediment eller annat material från botten av en vattenväg till en hamn eller inom det hamnområde som omfattas av hamnledningens behörighet, inklusive bortskaffande av det avlägsnade materialet, så att fartyg kan anlöpa hamnen; muddring omfattar både det initiala avlägsnandet (nymuddring) och underhållsmuddring som utförs i syfte att hålla vattenvägen öppen, men som inte utgör någon hamntjänst som erbjuds användarna.
5. *hamnledning*: ett offentligt eller privat organ som i enlighet med nationella lagar eller förordningar har till uppgift, eller som bemyndigats genom dessa lagar eller förordningar, att på lokal nivå, i samband med annan verksamhet eller inte, administrera och sköta hamnens infrastruktur samt en eller flera av följande uppgifter i den berörda hamnen: samordning av hamntrafiken, ledning av hamntrafiken, samordning av den verksamhet som bedrivs av operatörerna i den berörda hamnen och kontrollen av den verksamhet som bedrivs av operatörerna i den berörda hamnen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

▼B

6. *förtöjning*: de tjänster för att lägga till eller kasta loss, inbegripet förflyttning vid kajen, som krävs för säker drift av ett fartyg i hamnen eller på vattenvägen till hamnen.
7. *passagerartjänster*: mottagande och hantering av passagerare, deras bagage och fordon mellan passagerarfartyget och land samt behandling av personuppgifter och transport av passagerare inom den berörda passagerarterminalen.
8. *lotsning*: vägledningstjänst för fartyg utförd av lots eller lotsstation för att tillse att fartyget via vattenvägen till hamnen på ett säkert sätt kan anlöpa och avgå från hamnen eller på ett säkert sätt kan navigera i hamnen.
9. *hamninfrastrukturavgift*: en avgift som tas ut till direkt eller indirekt förmån för hamnledningen eller den behöriga myndigheten för utnyttjande av infrastruktur, anläggningar och tjänster, inklusive de vattenvägar som leder till den berörda hamnen, samt för tillgång till tjänster för hantering av passagerare och last, men exklusive arrendeavgifter och avgifter med motsvarande verkan.
10. *uppsamling av fartygsgenererat avfall och lastrester*: mottagande av fartygsgenererat avfall och lastrester i fasta, flytande eller rörliga anordningar som kan ta emot fartygsgenererat avfall eller lastrester enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG ⁽¹⁾.
11. *hamnavgift*: en avgift som tas ut till förmån för hamntjänsteleverantören och som betalas av dem som utnyttjar den berörda tjänsten.
12. *hamntjänstekontrakt*: ett formellt och rättsligt bindande avtal eller en handling med motsvarande rättslig verkan mellan en hamntjänsteleverantör och en hamnledning eller en behörig myndighet, vilken avser tillhandahållande av en eller flera hamntjänster, utan att detta påverkar formen för hur hamntjänsteleverantörer utses.
13. *hamntjänsteleverantör*: varje fysisk eller juridisk person som mot ersättning tillhandahåller eller önskar tillhandahålla en eller flera typer av hamntjänster.
14. *skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster*: krav som anges eller fastställs för att säkerställa tillhandahållande av de allmännyttiga hamntjänster eller den allmännyttiga verksamhet som en operatör med tanke på sitt eget kommersiella intresse inte skulle åta sig alls, eller inte skulle åta sig i samma omfattning eller på samma villkor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

▼B

15. *närsjöfart*: transport av last och passagerare till sjöss mellan hamnar i det geografiska Europa eller mellan dessa hamnar och hamnar i icke-europeiska länder som har en kustlinje mot de slutna hav som gränsar till Europa.
16. *kusthamn*: land- och vattenområde som består av sådan infrastruktur och utrustning som i första hand möjliggör mottagande av fartyg, lastning och lossning av fartyg, lagring av varor, mottagande och leverans av dessa varor, ombord- och landstigning av passagerare, besättning och andra personer samt annan infrastruktur som är nödvändig för transportoperatörer inom hamnområdet.
17. *bogsering*: assistans till ett fartyg med hjälp av bogserbåt, varigenom fartyget på ett säkert sätt kan anlöpa eller avgå från hamnen eller på ett säkert sätt kan navigera i hamnen genom assisterad manövrering.
18. *vattenväg*: sjöväg till hamnen från öppet hav, t.ex. hamninlopp, farleder, floder, kanaler och fjordar, förutsatt att denna vattenväg omfattas av hamnledningens behörighet.

KAPITEL II

TILLHANDAHÅLLANDE AV HAMNTJÄNSTER

*Artikel 3***Organisation av hamntjänster**

1. Tillträde till marknaden för tillhandahållande av hamntjänster i kusthamnar får, i enlighet med denna förordning, göras föremål för

- a) minimikrav för tillhandahållande av hamntjänster,
- b) begränsning av antalet leverantörer,
- c) allmännyttiga skyldigheter,
- d) inskränkningar med avseende på interna operatörer.

2. Medlemsstaterna får genom nationell rätt besluta att inte föreskriva något av de villkor som avses i punkt 1 med avseende på en eller flera typer av hamntjänster.

3. Villkoren för tillträde till hamnens lokaler, anläggningar och utrustning ska vara rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande.

Artikel 4

Minimikrav för tillhandahållande av hamntjänster

1. Hamnledningen, eller den behöriga myndigheten, får kräva att hamntjänsteleverantörerna, och deras underleverantörer, uppfyller minimikraven för att utföra de aktuella hamntjänsterna.

2. De minimikrav som anges i punkt 1 får endast gälla följande:

- a) Yrkeskvalifikationerna hos hamntjänsteleverantören, dess personal eller de fysiska personer som faktiskt och fortlöpande sköter hamntjänsteleverantörens verksamhet.
- b) Hamntjänsteleverantörens ekonomiska förmåga.
- c) Den utrustning som behövs för att tillhandahålla de relevanta hamntjänsterna under normala och säkra omständigheter samt kapaciteten att hålla denna utrustning i erforderligt skick.
- d) Tillgängligheten till den relevanta hamntjänsten, för samtliga användare, vid samtliga kajplatser, utan avbrott, dygnet runt, året om.
- e) Efterlevnaden av sjösäkerhetskrav eller krav i fråga om säkerhet och skydd med avseende på hamnen och tillträde till den, dess anläggningar, utrustning, arbetstagare och övriga personer.
- f) Efterlevnaden av lokala, nationella, unionsspecifika och internationella miljökrav.
- g) Efterlevnaden av social- och arbetsrättsliga skyldigheter som är tillämpliga i den medlemsstat där den berörda hamnen är belägen, inbegripet villkoren i tillämpliga kollektivavtal, bemanningskrav och krav rörande sjöfolks arbetstid och vilotid och tillämpliga regler om yrkesinspektioner.
- h) Hamntjänsteleverantörens goda anseende, som fastställts i enlighet med tillämplig nationell rätt om gott anseende, med beaktande av eventuella tvingande skäl att betvivla hamntjänsteleverantörens tillförlitlighet.

3. Om en medlemsstat anser det nödvändigt att i syfte att säkerställa fullständig efterlevnad av punkt 2 g införa flaggkrav för fartyg som huvudsakligen används för bogsering eller förtöjning i hamnar på dess territorium, ska medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, informera kommissionen om sitt beslut innan meddelandet om upphandling offentliggörs eller, i avsaknad av ett meddelande om upphandling, innan flaggkravet införs.

4. Minimikraven ska

- a) vara öppet redovisade, objektiva, icke-diskriminerande, proportionella och relevanta för den kategori och typ av hamntjänster som berörs,

▼B

b) uppfyllas till dess att rätten att tillhandahålla en hamntjänst upphör.

5. Om minimikraven omfattar särskild kännedom om lokala förhållanden ska hamnledningen, eller den behöriga myndigheten, på ett öppet och icke-diskriminerande sätt säkerställa att det finns tillfredsställande tillgång till information.

6. I de fall som anges i punkt 1 ska hamnledningen eller den behöriga myndigheten offentliggöra de minimikrav som avses i punkt 2 tillsammans med förfarandet för beviljande av rätten att tillhandahålla hamntjänster i enlighet med de kraven senast den 24 mars 2019 eller, i fråga om minimikrav som ska tillämpas efter det datumet, minst tre månader före den dag då kraven blir tillämpliga. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska i förväg underrätta hamntjänsteleverantörer om ändringar av kriterierna eller förfarandet.

7. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 7.

*Artikel 5***Förfarande för att säkerställa efterlevnad av minimikraven**

1. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska behandla hamntjänsteleverantörer på ett öppet, objektivt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt.

2. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska inom rimlig tid, dock senast inom fyra månader från det att ansökan och de nödvändiga handlingarna inkommit, bevilja eller förvägra en leverantör rätten att tillhandahålla hamntjänster enligt de minimikrav som fastställs i enlighet med artikel 4.

3. Varje sådan vägran från hamnledningens, eller den behöriga myndighetens, sida ska vederbörligen motiveras på grundval av minimikraven i artikel 4.2.

4. En eventuell begränsning eller uppsägning, från hamnledningens, eller den behöriga myndighetens sida, av rätten att tillhandahålla en hamntjänst ska vederbörligen motiveras och ske i enlighet med punkt 1.

*Artikel 6***Begränsning av antalet hamntjänsteleverantörer**

1. Hamnledningen, eller den behöriga myndigheten, får begränsa antalet leverantörer av en viss hamntjänst av ett eller flera av följande skäl:

a) Brist på eller reserverad användning av mark eller vattennära plats, förutsatt att begränsningen är förenlig med de beslut eller planer som antagits av hamnledningen och i förekommande fall eventuella andra myndigheter som är behöriga i enlighet med nationell rätt.

▼B

- b) Avsaknaden av en sådan begränsning förhindrar fullgörandet av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i enlighet med artikel 7, inbegripet när denna avsaknad leder till alltför höga kostnader i anslutning till fullgörandet av dessa skyldigheter för hamnledningen, den behöriga myndigheten eller hamnanvändarna.
- c) Avsaknaden av en sådan begränsning strider mot behovet att säkerställa en säker, skyddad och miljömässigt hållbar hamnverksamhet.
- d) Hamninfrastrukturens karaktär eller hamntrafikens art är sådan att den gör det omöjligt för flera hamntjänsteleverantörer att vara verksamma i hamnen.
- e) Det har i enlighet med artikel 35 i direktiv 2014/25/EU fastställts att en hamnsektor eller -undersektor med sina hamntjänster inom en medlemsstat utför verksamhet som är direkt konkurrensutsatt i enlighet med artikel 34 i det direktivet. I sådana fall ska punkterna 2 och 3 i den här artikeln inte tillämpas.

2. För att ge alla berörda parter möjlighet att yttra sig inom rimlig tid, ska hamnledningen eller den behöriga myndigheten offentliggöra eventuella förslag om att begränsa antalet hamntjänsteleverantörer i enlighet med punkt 1 tillsammans med en motivering för detta minst tre månader innan antagandet av beslutet att begränsa antalet hamntjänsteleverantörer.

3. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska offentliggöra det antagna beslutet att begränsa antalet hamntjänsteleverantörer.

4. Om hamnledningen eller den berörda myndigheten beslutar att begränsa antalet hamntjänsteleverantörer ska detta ske i enlighet med ett urvalsförfarande som är öppet för alla berörda parter, icke-diskriminerande och insynsvänligt. Hamnledningen, eller den behöriga myndigheten, ska offentliggöra information om den hamntjänst som ska tillhandahållas och om urvalsförfarandet och ska säkerställa att all väsentlig information som är nödvändig för utarbetandet av ansökningarna faktiskt är tillgänglig för alla berörda parter. Berörda parter ska ges en tillräckligt lång tidsfrist för att ge dem möjlighet att göra en meningsfull utvärdering och utarbeta sina ansökningar. Under normala omständigheter ska denna minimifrist vara 30 dagar.

5. Punkt 4 ska inte tillämpas i de fall som avses i punkterna 1 e och 7 i denna artikel samt i artikel 8.

6. När hamnledningen eller den behöriga myndigheten antingen själv tillhandahåller en hamntjänst eller tillhandahåller en hamntjänst genom en i rättsligt hänseende fristående enhet som den direkt eller indirekt kontrollerar, ska den berörda medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att undvika intressekonflikter. I avsaknad av sådana åtgärder får antalet leverantörer inte vara lägre än två, såvida inte något av de skäl som anges i punkt 1 motiverar en begränsning av antalet leverantörer av en viss hamntjänst till en enda leverantör.

▼B

7. Medlemsstaterna får besluta att de av deras hamnar i det övergripande nätet som inte uppfyller kriterierna i artikel 20.2 b i förordning (EU) nr 1315/2013 får begränsa antalet tjänsteleverantörer för en viss hamntjänst. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana beslut.

*Artikel 7***Skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster**

1. Medlemsstaterna får besluta att ålägga leverantörer av hamntjänster skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som har koppling till hamntjänster och får anförtro rätten att införa dessa skyldigheter åt hamnledningen, eller en behörig myndighet, för att säkerställa åtminstone ett av följande villkor:

- a) Hamntjänstens tillgänglighet, för samtliga hamnanvändare, vid samtliga kajplatser, utan avbrott, dygnet runt, året om.
- b) Samtliga användares tillgång till tjänsten på lika villkor.
- c) Tjänstens tillgänglighet till ett överkomligt pris för vissa kategorier av användare.
- d) Hamnverksamhetens säkerhet, skydd och miljömässiga hållbarhet.
- e) Tillhandahållande av lämpliga transporttjänster för allmänheten.
- f) Territoriell sammanhållning.

2. De skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som avses i punkt 1 ska vara klart fastställda, öppna, icke-diskriminerande och verifierbara samt garantera samtliga hamntjänsteleverantörer som är etablerade i unionen tillträde på lika villkor.

3. Om en medlemsstat beslutar att införa skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i fråga om samma tjänst i alla de kusthamnar som omfattas av denna förordning, ska den anmäla dessa skyldigheter till kommissionen.

4. Vid en störning i hamntjänster som omfattas av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster eller vid en överhängande risk för sådan störning, får hamnledningen eller den behöriga myndigheten vidta nödåtgärder. Nödåtgärden kan bestå i en direkttilldelning, så att tjänsterna tilldelas en annan leverantör under en period av högst två år. Under denna period ska hamnledningen eller den behöriga myndigheten antingen inleda ett nytt förfarande för att välja en hamntjänsteleverantör eller tillämpa artikel 8. Kollektiva stridsåtgärder som vidtas i enlighet med nationell rätt ska inte anses vara en störning av hamntjänster som kan föranleda nödåtgärder.

Artikel 8

Intern operatör

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.6 får hamnledningen eller den behöriga myndigheten antingen besluta att själv tillhandahålla en hamntjänst eller att tillhandahålla den genom en i rättsligt hänseende fristående enhet över vilken den utövar kontroll på ett liknande sätt som över sina egna avdelningar, under förutsättning att artikel 4 tillämpas i lika grad på alla leverantörer som tillhandahåller den berörda hamntjänsten. I dylika fall ska hamntjänsteleverantören anses vara en intern operatör med avseende på tillämpningen av denna förordning.

2. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska endast anses utöva kontroll över en i rättsligt hänseende fristående enhet på ett liknande sätt som över sina egna avdelningar, om hamnledningen eller myndigheten utövar ett avgörande inflytande över den berörda juridiska personens strategiska mål och betydelsefulla beslut.

3. I de fall som avses i artikel 6.1 a-d, får den interna operatören utföra den tilldelade hamntjänsten endast i den eller de hamnar som omfattas av tillståndet att tillhandahålla hamntjänster.

Artikel 9

Skydd av arbetstagarnas rättigheter

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av socialskydds- och arbetsrättsreglerna i medlemsstaterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten och nationell rätt, inklusive tillämpliga kollektivavtal mellan arbetsmarknadens parter, ska hamnledningen eller den behöriga myndigheten begära att den hamntjänsteleverantör som har utsetts tillförsäkrar personalen arbetsvillkor i enlighet med tillämpliga social- och arbetsrättsliga skyldigheter och följer socialskyddsnormer som fastställts i unionsrätten, nationell rätt eller kollektivavtal.

3. Om ett byte av hamntjänsteleverantör sker till följd av tilldelningen av en koncession eller ett offentligt kontrakt får hamnledningen eller den behöriga myndigheten kräva att den avgående hamntjänsteleverantörens rättigheter och skyldigheter som följer av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande enligt definitionen i nationell rätt och som gäller vid tidpunkten för bytet övergår på den nyligen utsedda hamntjänsteleverantören. I sådana fall ska den personal som tidigare anställts av den avgående hamntjänsteleverantören garanteras samma rättigheter som den skulle ha haft i samband med en överlåtelse av företag enligt direktiv 2001/23/EG.

4. Om det i samband med tillhandahållandet av hamntjänster sker en överföring av personal ska anbudshandlingarna och hamntjänstekontrakten innehålla dels en förteckning över den berörda personalen, dels klara och tydliga uppgifter om deras avtalsenliga rättigheter och de villkor på vilka arbetstagarna kommer att kopplas till hamntjänsterna.

▼B*Artikel 10***Undantag**

1. Detta kapitel och artikel 21 ska inte tillämpas på lasthanterings-tjänster, passagerartjänster eller lotsning.
2. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa detta kapitel och artikel 21 på lotsning. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana beslut.

KAPITEL III

FINANSIELL INSYN OCH OBEROENDE*Artikel 11***Insyn i de finansiella förbindelserna**

1. De finansiella förbindelserna mellan myndigheter och en hamnledning eller annan enhet som tillhandahåller hamntjänster för dess räkning och som erhåller offentliga medel ska på ett öppet sätt kunna avläsas i räkenskapssystemet för att tydligt visa
 - a) vilka offentliga medel som myndigheterna direkt ställer till den berörda hamnledningens förfogande,
 - b) vilka offentliga medel som myndigheter ställer till förfogande genom offentliga företags eller offentliga finansinstituts förmedling, och
 - c) vilket användningsområde som dessa offentliga medel har anvisats för.
2. Om en hamnledning som mottar offentliga medel själv tillhandahåller hamntjänster eller muddringstjänster, eller en annan enhet för hamnledningens räkning tillhandahåller sådana tjänster, ska den redovisa dessa offentligt finansierade hamntjänster eller muddringstjänster skilt från redovisningen för sin övriga verksamhet på så sätt att
 - a) alla kostnader och intäkter konteras eller fördelas korrekt på grundval av konsekvent tillämpade och sakligt motiverade redovisningsprinciper, och
 - b) de principer för kostnadsredovisning som ligger till grund för den separata redovisningen tydligt framgår.
3. De offentliga medel som avses i punkt 1 ska omfatta aktiekapital och kapital av liknande art som aktiekapital, icke återbetalningspliktigt eller endast under vissa omständigheter återbetalningspliktigt stöd, lån (däribland överdragningsrätter och förskott på kapitaltillskott), garantier som hamnledningen beviljats av myndigheter och andra former av offentligt ekonomiskt stöd.
4. Hamnledningen eller den andra enhet som tillhandahåller hamntjänster för dess räkning ska förvara uppgifterna om de finansiella förbindelser som avses i punkterna 1 och 2 under fem år efter utgången av det räkenskapsår som uppgifterna avser.

▼B

5. Hamnledningen eller den andra enhet som tillhandahåller hamntjänster för dess räkning ska vid ett formellt klagomål och på begäran förse den berörda myndigheten i den berörda medlemsstaten med de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 och eventuella ytterligare uppgifter som anses nödvändiga för att kunna genomföra en ingående granskning av de uppgifter som tillhandahållits och bedöma efterlevnaden av denna förordning i enlighet med konkurrensreglerna. Den berörda myndigheten ska på begäran förse kommissionen med dessa uppgifter. Uppgifterna ska översändas inom tre månader från dagen för begäran.

6. Den hamnledning eller andra enhet som tillhandahåller hamntjänster för dess räkning som inte har erhållit några offentliga medel under tidigare räkenskapsår, men som börjar erhålla sådana medel, ska tillämpa punkterna 1 och 2 från och med det räkenskapsår som närmast följer på året för överföringen av de offentliga medlen.

7. Om offentliga medel utbetalas som ersättning för skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, ska de redovisas separat i de berörda räkenskaperna och får inte överföras till någon annan tjänst eller affärsverksamhet.

8. Medlemsstaterna får besluta att punkt 2 i denna artikel inte ska tillämpas i de av deras hamnar inom det övergripande nätet som inte uppfyller kriterierna i artikel 20.2 b i förordning (EU) nr 1315/2013 om detta leder till oproportionella administrativa bördor, förutsatt att alla offentliga medel som har erhållits samt användningen av dessa medel för tillhandahållande av hamntjänster förblir fullt öppna i räkenskaps-systemet. Medlemsstaterna ska i förväg underrätta kommissionen om ett sådant beslut.

*Artikel 12***Hamnavgifter**

1. Avgifterna för tjänster som tillhandahålls av en intern operatör inom ramen för en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, avgifterna för lotstjänster som inte är konkurrensutsatta och de avgifter som tas ut av hamntjänsteleverantörer enligt artikel 6.1 b ska fastställas på ett öppet, objektivet och icke-diskriminerande sätt och ska stå i proportion till kostnaden för den tillhandahållna tjänsten.

2. Betalning av hamnavgifter får integreras i övriga betalningar, exempelvis betalning av hamninfrastrukturavgifter. I detta fall ska hamntjänsteleverantören och i förekommande fall hamnledningen se till att hamnavgiftsbeloppet lätt kan utläsas av hamntjänsteanvändaren.

3. Hamntjänsteleverantören ska vid ett formellt klagomål och på begäran förse den berörda myndigheten i den berörda medlemsstaten med alla relevanta uppgifter om beräkningsgrunden för att fastställa strukturen och nivån på de hamnavgifter som omfattas av punkt 1.

*Artikel 13***Hamninfrastukturavgifter**

1. Medlemsstaterna ska se till att en hamninfrastukturavgift tas ut. Detta ska inte hindra hamntjänsteleverantörer som använder sig av hamnens infrastruktur från att ta ut hamnavgifter.
2. Betalningen av hamninfrastukturavgifter får integreras i övriga betalningar, exempelvis betalning av hamnavgifter. I detta fall ska hamnledningen se till att hamninfrastuktur användaren lätt kan utläsa hamninfrastukturavgiften.
3. För att bidra till ett effektivt system för infrastrukturaavgifter ska hamninfrastukturavgiftens struktur och omfattning fastställas i enlighet med den hamnens egna affärsstrategi och investeringsplaner och vara förenlig med konkurrensreglerna. I förekommande fall ska dessa avgifter också uppfylla de allmänna krav som fastställs inom ramen för den berörda medlemsstatens allmänna hamnpolitik.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får hamninfrastukturaavgifterna variera i enlighet med hamnens egna ekonomiska strategi och policy när det gäller fysisk planering, bland annat med avseende på vissa kategorier av användare, eller i syfte att främja en effektivare användning av hamninfrastrukturen, närsjöfarten eller omfattningen av transporternas miljö-, energi- eller koldioxidvinster. Kriterierna för sådana variationer ska vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande samt förenliga med konkurrensrätten, inbegripet reglerna för statligt stöd. Hamninfrastukturaavgifterna får beakta externa kostnader och får variera beroende på kommersiell praxis.
5. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska se till att hamnanvändarna och företrädarna för eller sammanslutningarna av hamnanvändare underrättas om hamninfrastukturaavgifternas art och nivå. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska säkerställa att hamninfrastuktur användarna senast två månader före den dag dessa ändringar får verkan informeras om eventuella förändringar av hamninfrastukturaavgifternas art eller nivå. Hamnledningen eller den behöriga myndigheten är inte skyldiga att redovisa skillnader i avgifterna som är resultat av individuella förhandlingar.
6. Hamnledningen ska vid ett formellt klagomål och på begäran förse den berörda myndigheten i den berörda medlemsstaten med de uppgifter som avses i punkterna 4 och 5 samt med alla relevanta uppgifter om beräkningsgrunden för att fastställa strukturen och nivån på hamninfrastukturaavgifterna. Den myndigheten ska på begäran förse kommissionen med dessa uppgifter.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 14***Utbildning av personal**

Hamntjänsteleverantörer ska säkerställa att arbetstagare erhåller nödvändig utbildning för att förvärva den kunskap som krävs för deras arbete, med särskilt fokus på hälso- och säkerhetsaspekter, och att utbildningskraven uppdateras regelbundet för att möta de utmaningar som den tekniska innovationen medför.

*Artikel 15***Samråd med hamnanvändare och övriga berörda parter**

1. Hamnledningen ska, i enlighet med gällande nationell rätt, samråda med hamnanvändare om sin avgiftspolitik, inbegripet i fall som omfattas av artikel 8. Sådana samråd ska inbegripa väsentliga ändringar av hamninfrastrukturavgifter och hamnavgifter i fall där interna operatörer tillhandahåller hamntjänster inom ramen för skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.

2. Hamnledningen ska, i enlighet med tillämplig nationell rätt, samråda med hamnanvändare och övriga berörda parter om väsentliga frågor som omfattas av dess behörighet och som avser

- a) samordningen av hamntjänster inom hamnområdet,
- b) åtgärder för att förbättra förbindelser med inlandet, inbegripet åtgärder för att utveckla och förbättra effektiviteten hos transporter på järnväg och inre vattenvägar,
- c) effektiviteten i de administrativa rutinerna i hamnen och åtgärder för att förenkla dessa,
- d) miljöfrågor,
- e) fysisk planering,
- f) åtgärder för att säkerställa säkerheten i hamnområdet, inbegripet, i förekommande fall, hamnarbetarnas hälsa och säkerhet.

3. Hamntjänsteleverantörerna ska göra lämplig information om hamnavgifternas art och nivå tillgänglig för hamnanvändare.

4. Hamnledningen och hamntjänsteleverantörer ska respektera konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter när de fullgör sina skyldigheter enligt denna artikel.

*Artikel 16***Hantering av klagomål**

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att det finns ett effektivt förfarande för att hantera klagomål som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning för de av deras kusthamnar som omfattas av denna förordning.
2. Hanteringen av klagomål ska genomföras på ett sätt som utesluter intressekonflikter och som är funktionellt oberoende av varje hamnledningsorgan eller hamntjänsteleverantör. Medlemsstaterna ska säkerställa att det föreligger en faktisk funktionell uppdelning mellan hanteringen av klagomål å ena sidan och ägandet och förvaltningen av hamnar, tillhandahållandet av hamntjänster och hamnanvändningen å andra sidan. Hanteringen av klagomål ska vara opartisk och öppen och vederbörligen respektera rätten att fritt bedriva affärsverksamhet.
3. Klagomål ska inges i den medlemsstat i vilken hamnen där tvisten anses ha sitt ursprung är belägen. Medlemsstaterna ska säkerställa att hamnanvändare och övriga berörda parter informeras om var och hur klagomål ska lämnas in samt om vilka myndigheter som ansvarar för hanteringen av klagomål.
4. De myndigheter som ansvarar för hanteringen av klagomål ska, vid behov, samarbeta i syfte att ömsesidigt bistå varandra i tvister mellan parter som är etablerade i olika medlemsstater.
5. De myndigheter som ansvarar för hanteringen av klagomål ska, i enlighet med nationell rätt, ha befogenhet att kräva av hamnledning, hamntjänsteleverantörer och hamnanvändare att de tillhandahåller information som är relevant för ett klagomål.
6. De myndigheter som ansvarar för hanteringen av klagomål ska i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att fatta beslut som har bindande verkan, med förbehåll för domstolsprövning i tillämpliga fall.
7. Medlemsstaterna ska senast den 24 mars 2019 informera kommissionen om förfarandet för hantering av klagomål och ange vilka de myndigheter som avses i punkt 3 är och därefter om eventuella ändringar. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera denna information på sin webbplats.
8. Medlemsstater ska vid behov utbyta allmän information om tillämpningen av denna artikel. Kommissionen ska stödja sådant samarbete.

*Artikel 17***Berörda myndigheter**

Medlemsstaterna ska säkerställa att hamnanvändare och övriga berörda parter informeras om de berörda myndigheter som avses i artiklarna 11.5, 12.3 och 13.6. Medlemsstaterna ska även informera kommissionen om dessa myndigheter senast den 24 mars 2019 om eventuella ändringar av den informationen. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera denna information på sin webbplats.

▼B*Artikel 18***Överklaganden**

1. Varje part med ett legitimt intresse har rätt att överklaga de beslut eller enskilda åtgärder som fattats eller vidtagits enligt denna förordning av hamnledningen, den behöriga myndigheten eller någon annan berörd nationell myndighet. Överklagandeinstansen ska vara oberoende av de inblandade parterna och får vara domstolar.

2. Om den överklagandeinstans som avses i punkt 1 inte är någon rättsinstans, ska den skriftligen motivera sina beslut. Besluten ska även kunna prövas av en nationell domstol.

*Artikel 19***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner som är tillämpliga på överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen dessa åtgärder senast den 24 mars 2019 och ska utan dröjsmål underrätta den om varje senare ändring som påverkar dem.

*Artikel 20***Rapport**

Kommissionen ska senast den 24 mars 2023 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen och effekten av denna förordning.

Rapporten ska ta i beaktande de eventuella framsteg som gjorts inom ramen för EU:s kommitté för social dialog inom hamnsektorn.

*Artikel 21***Övergångsbestämmelser**

1. Denna förordning ska inte gälla för hamntjänstekontrakt som ingåtts före den 15 februari 2017 och som är tidsbegränsade.

2. Hamntjänstekontrakt som ingåtts före den 15 februari 2017 och som inte är tidsbegränsade, eller har motsvarande verkan, ska ändras för att överensstämma med denna förordning senast den 1 juli 2025.

▼M1

3. Utan hinder av vad som sägs i artikel 13.1, 13.3 och 13.4 får hamnledningen eller den behöriga myndigheten besluta att avstå från, tillfälligt avbryta, minska eller skjuta upp betalningen av hamninfrastrukturavgifter som ska betalas för perioden 1 mars 2020–31 oktober

▼ M1

2020. Medlemsstaterna kan besluta att sådana beslut ska uppfylla de krav som fastställts för detta ändamål i nationell rätt. Avstående från, tillfälligt avbrytande, minskande eller uppskjutande av betalning av hamninfrastukturavgifter ska beviljas på ett öppet, objektivet och icke-diskriminerande sätt.

Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska säkerställa att hamnanvändarna och företrädarna för eller sammanslutningarna av hamnanvändare underrättas om detta. Den tidsfrist på två månader som anges i artikel 13.5 ska inte tillämpas.

▼ B*Artikel 22***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 24 mars 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.